

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ในวิทยาลัยเทคนิคชีวะเชิงเทรา

Factors Affecting on Learning Achievement Motivation of
Vocational Students in Chachoengsao Technical College

สมรา คงภิรมย์ชื่น¹ สมชาย หมื่นสายญาติ² และพุดงชัย ภู่พัฒน์³

Sumara Kongphiromchuen¹, Somchai Maunsaiyat² and Phadungchai Pupat³

¹นักศึกษาหลักสูตร ค.อ.ม. (การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

²อาจารย์ สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ³อาจารย์ สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

sumara.ra@hotmail.com, kmsomcha@kmitl.ac.th, and pdc_2500@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคชีวะเชิงเทรา 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคชีวะเชิงเทรา และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคชีวะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 248 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งงroup เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า แบ่งเป็น 3 ส่วน 1) ข้อมูลทั่วไป 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูลคือเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับปวช.2 มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.59)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) มโนภาพแห่งตน (X_1) บรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครุ (X₇) นิสัยทางการเรียน (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8) เจตคติทางการเรียน (X_2) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ .587 .540 .511 .510 .497 .441 .419 .404 ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือบรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9) มโนภาพแห่งตน (X_1) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) นิสัยทางการเรียน (X_3) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) ปัจจัยเหล่านี้สามารถร่วมกันพยากรณ์และอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 53.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคุณในรูปค่าแอนดิบ (b) และค่าแคนอนมาตรฐาน (β) เอียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = -.052 + .227X_4^{**} + .227X_1^{**} + .198X_3^{**} + .195X_9^{**} + .169X_5^{**}$$

$$Z_Y = .247ZX_9^{**} + .233ZX_1^{**} .222ZX_4^{**} + .177ZX_3^{**} + .147ZX_5^{**}$$

คำสำคัญ: แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน มโนภาพแห่งตน บรรยายกาศในชั้นเรียน นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง

Abstract

The purposes of this research were to study 1) quality learning achievement motivation, 2) the relationship between the personal factors, the family factors and academic environment factors with learning achievement motivation, and 3) to find out factors affecting on learning achievement motivation. The population were 248 second year vocational students in Chachoengsao Technical College of year in 2555. Stratified random sampling method was used. The instrument was 3 parts questionnaire consisting of 1) the personal factors, 2) the factors affecting on learning achievement motivation, and 3) the learning achievement motivation. The data were analyzed to find out mean, standard deviation, correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis. The results were as follows:

1. The vocational students in Chachoengsao Technical College mean score on learning achievement motivation were rated at high level. ($\bar{X} = 3.95$, $S.D. = 0.59$)

2. Factors correlated with learning achievement motivation of vocational students in Chachoengsao Technical College were statistically significant at 0.01 level on eight variables. Those variables were guardian's relationship (X_4), self-concept (X_1), classroom-climate (X_9), teacher-student relationship (X_7), learning behavior (X_3), peer-relationship (X_8), attitude toward learning (X_2) and guardian's expectation (X_5). The Pearson's product moment correlation coefficient were .587, .540, .511, .510, .497, .441, .419, and .404 respectively.

3. Factors affecting on learning achievement motivation of vocational students in Chachoengsao Technical College were statistically significant at 0.01 level on the variables. The factors were classroom-climate (X_9), self-concept (X_1), guardian's relationship (X_4), learning behavior (X_3), and guardian's expectation (X_5) as predictors of learning achievement motivation of vocational students. The variance of learning achievement motivation of vocational students was 53.00 percent significant at 0.01 level. The stepwise multiple regression of (b) and (B) can be written in equations as follows:

$$\begin{aligned} Y &= - .052 + .227X_4^{**} + .227X_1^{**} + .198X_3^{**} + .195X_9^{**} + .169X_5^{**} \\ Z_y &= .247ZX_9^{**} + .233ZX_1^{**} + .222ZX_4^{**} + .177ZX_3^{**} + .147ZX_5^{**} \end{aligned}$$

keywords : Learning Achievement Motivation of Vocational Students; Self-Concept; Classroom-Climate; Learning Behavior; Guardian's Expectation

1. บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ มีสติปัญญา และมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ [1] กล่าวคือการศึกษา เป็นการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นกระบวนการที่ช่วยให้คน พัฒนาตนเองในทุกด้าน การศึกษาจึงเป็นการพัฒนาคนเพื่อ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ [2] ที่กล่าวว่า การศึกษาเป็นเสมือนเครื่องมือที่สร้างทรัพยากรมุนุษย์ของ ประเทศให้เกิดการพัฒนาอย่างครบถ้วนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและคุณธรรมจริยธรรม ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นกลไก ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ นำไปสู่การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศโดยพัฒนาคนให้มีการศึกษาและการ ประสบความสำเร็จทางการศึกษานั้นนักเรียนจะต้องมี แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนั้นการค้นพบปัจจัย หลักหลายที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นเรื่องสำคัญ ปัจจุบันพบว่าคนเรียนมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำโดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่สนใจ สิ่งแวดล้อมรอบตัวมากกว่าเรื่องการเรียน จึงเกิดปัญหาการ ขาดความสนใจในการเรียนดังที่อุมาพร ตรังคสมบติ [3] กล่าวว่า ช่วงวัยรุ่นการเรียนเริ่มยากและต้องใช้ความสามารถมากขึ้น นักเรียนหลายคนไม่สามารถปรับตัวได้ จึงเกิดปัญหาเรื่องหน่วย การเรียน ไม่่อยากเรียน นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีปัญหาทางด้าน อารมณ์และพฤติกรรม จึงทำให้ความเบื่อหน่ายการเรียนที่มีอยู่

เดิมถูกยกเป็นปัญหาสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมว่ามีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เนื่องจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทราเป็นวัยรุ่น ต้องเรียนนิเทศการและวิชาชีพที่ยากขึ้น และมีปัญหาการออกกลางคันจำนวนมาก ซึ่งผู้วิจัยพบข้อมูลเชิงประจักษ์จากประสบการณ์และจากการสำรวจความคิดเห็นของเพื่อนครู พบร่วมกันว่าความคิดเห็นว่า นักเรียนที่ออกกลางคันนั้นเป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนนักเรียนที่อยู่ในระบบได้ประกอบด้วย นักเรียนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายระดับคละกัน จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลให้นักเรียนกระตือรือร้น เอ้าใจได้รับผิดชอบและมีนิสัยทางการเรียนดีเพื่อนำตามองไปสู่ความสำเร็จ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.2 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากการค้นพบไปเผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความตระหนักรถึงความสำคัญของแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น และเรียนจบหลักสูตรตามกำหนดได้ ลดปัญหาการออกกลางคัน และสนองนโยบายการพัฒนากำลังคนให้แก่ประเทศชาติในอนาคตได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทรา
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทรา
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทรา

3. ครอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัยด้านส่วนตัว

- มโนภาพแห่งตน
- เจตคติทางการเรียน
- นิสัยทางการเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว

- สังคมที่นักเรียนอยู่กับผู้ปกครอง
- ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ทางการเรียน

- สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครู
- สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อน
- บรรยากาศในชั้นเรียน

แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ความทะเยอทะยาน
- ความกระตือรือร้น
- ความรับผิดชอบ
- การวางแผนในการเรียน

4. สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทราปีการศึกษา 2555 จำนวน 702 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับปวช.2 ในวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทราปีการศึกษา 2555 จำนวน 248 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำหรับรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้สาขางานเป็นระดับชั้น

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพยากรณ์ ประกอบด้วย 1.) ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ มโนภาพแห่งตน เจตคติทางการเรียน นิสัยทางการเรียน 2.) ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 3.) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และบรรยายกาศในชั้นเรียน

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่ร่วมชนิดเดียวกับและเดิมค่าในช่องรวม 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ(Rating Scale) ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ 1.) มโนภาพแห่งตน จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.77-5.50 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 2.) เจตคติทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.33 -7.34 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 3.) นิสัยทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.79-4.91 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ 1.) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.08-6.17 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 2.) ความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.65-10.07 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ 1.) ลักษณะห้องเรียน จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.84 - 7.71 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 2.) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.79-3.02 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 3.) บรรยายกาศในชั้นเรียน จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.34-5.17 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.75-6.93 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยจากคณะครุศาสตร์อุดสาหกรรมเพื่อขออนุญาตต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคชะเชิงเทราและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

9. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความทะเยอทะยาน	4.04	0.62	สูง
2. ความรับผิดชอบ	3.99	0.67	สูง
3. การวางแผนในการเรียน	3.93	0.73	สูง
4. ความกระตือรือร้น	3.81	0.68	สูง
ภาพรวม	3.95	0.59	สูง

จากการที่ 1 พบว่านักเรียนมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81 - 4.04 ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความทะเยอทะยาน ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมาคือความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.99$) การวางแผนในการเรียน ($\bar{X} = 3.93$) และความกระตือรือร้น ($\bar{X} = 3.81$) ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยที่ศึกษา	r
1. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4)	.587**
2. มโนภาพแห่งตน (X_1)	.540**
3. บรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9)	.511**
4. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครุ (X_7)	.510**
5. นิสัยทางการเรียน (X_3)	.497**
6. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8)	.441**
7. เจตคติทางการเรียน (X_2)	.419**
8. ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5)	.404**
9. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6)	-.106

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) มโนภาพแห่งตน (X_1) บรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7) นิสัยทางการเรียน (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8) เจตคติทางการเรียน (X_2) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) และมี 1 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6)

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคุณของตัวแปรในสมการพยากรณ์แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	t
1. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4)	.227	.062	.222	3.681**
2. มโนภาพแห่งตน (X_1)	.227	.052	.233	4.377**
3. บรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9)	.195	.040	.247	4.895**
4. นิสัยทางการเรียน (X_3)	.198	.059	.177	3.325**
5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5)	.169	.059	.147	2.860**
R=.728	R ² =.530	F=8.181**	SE _{est} =.414	a= -.052

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 3 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ บรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9) มโนภาพแห่งตน (X_1) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) นิสัยทางการเรียน (X_3) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคุณในรูปค่าเบนเดบิท (b) และค่าเบนมาตรฐาน (β) เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = - .052 + .227X_4^{**} + .227X_1^{**} + .198X_3^{**} + .195X_5^{**} + .169X_5^{**}$$

$$Z_y = .247ZX_9^{**} + .233ZX_1^{**} + .222ZX_4^{**} + .177ZX_3^{**} + .147ZX_5^{**}$$

10. สรุปและอภิปรายผล

1. แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเรียนต้องมีเป้าหมายในการเรียนเพื่อให้ได้ GPA ไม่น้อยกว่า 1.50 ตามระเบียบการให้พั้นสภาพความเป็นนักเรียนทำให้ต้องพยายามและกระตือรือร้นเพื่อได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสืบพงษ์ นาคามณี [4] ที่พบว่าแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครอบครัวมีอิทธิพลต่อนักเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้รู้สึกอบอุ่น มีกำลังใจ จึงขยัน ตั้งใจ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของไกลรุ่ง เก้าบริบูรณ์ [5] และภัทรารวิจิตร มนี ประเสริฐ [6] ที่พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

2.2 มโนภาพแห่งตน (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเรียนมีความมั่นใจ นับถือตนเอง ทำให้มีความกระตือรือร้น รู้จักพึงตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรารวิจิตร มนี ประเสริฐ [6] และประเมศร์ วัฒโนภาส และคณะ [7] ที่พบว่ามโนภาพแห่งตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 บรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากห้องเรียนมีความพร้อมทางกายภาพ มีวัสดุฝึกและเครื่องมือในการเรียนรู้ด้านวิชาชีพทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ นักเรียนเกิดเจตคติที่ดี สนใจและกระตือรือร้นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประเมศร์ วัฒโนภาส และคณะ [7] และภัทรารวิจิตร มนี ประเสริฐ [6] ที่พบว่าบรรยายกาศในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่ดีทำให้รู้สึกผ่อนคลายมีทัศนคติทางบวก จึงให้ความร่วมมือ กระตือรือร้น และรับผิดชอบซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของประเมศว์ วัฒโนภาส และคณะ [7] ที่พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.5 นิสัยทางการเรียน (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีจะตั้งใจ ขยัน รับผิดชอบ แสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลา วางแผนได้ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของวันธนา กิตติทรัพย์กานุจนา [8] ที่พบว่าลักษณะนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกและมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร

2.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการร่วมมือช่วยเหลือกันทางการเรียน ทำให้เกิดนิสัยทางการเรียนที่ดี มีความรับผิดชอบ กระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรารวิจิตร มนีประเสริฐ [6] ที่พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 เจตคติทางการเรียน (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนทำให้ตั้งใจ และรับผิดชอบ ดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันธนา กิตติทรัพย์กานุจนา [8] ที่พบว่าเจตคติต่อวิชาพิสิกส์มีความสัมพันธ์ทางบวกและเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร

2.8 ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการคาดหวังของผู้ปกครองเป็นพลังผลักดันให้นักเรียนมีความทะเยอทะยานและพยายามซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูงสอดคล้องกับงานวิจัยของประเมศว์ วัฒโนภาส และคณะ [7] ที่พบว่าความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.9 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_9) ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนที่เรียนสายอาชีพไม่มีมุ่งแข่งขันทางวิชาการ ไม่เรียนภาควิชาซึ่งไม่ต้องใช้เงินมาก อีกทั้งปัจจัยบันรัฐบาลมีนโยบายเรียนฟรี 15 ปี และมีโครงการการหารายได้ระหว่างเรียนให้นักเรียนดังนี้ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนจะมีฐานะดีหรือไม่ดีก็ไม่มีผลหรือไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมี 5 ปัจจัยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

3.1 บรรยายกาศในชั้นเรียน (X_9) ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นตัวแรกที่พยากรณ์แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนมีความพร้อมทางการเรียน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล บุญอิมมา [9] ที่พบว่าบรรยายกาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

3.2 โน้ตภาพแห่งตน (X_1) ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นลำดับที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีรู้สึกที่ดีต่อร่างกาย จิตใจ และความสามารถของตนทำให้นับถือตนเอง รู้สึกมั่นใจ พึงตนเองได้ และทะเยอทะยาน ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงกมล บุญอิมมา [9] ที่พบว่าโน้ตภาพแห่งตนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลที่เป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อมต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือและสอดคล้องกับงานวิจัยของประเมศว์ วัฒโนภาส และคณะ [7] ที่พบว่าโน้ตภาพแห่งตนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นลำดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการครอบครัวอุ่นเป็นพลังให้มีกำลังใจ มีความพยาบาลซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล บุญอิมมา [9] ที่พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลที่เป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อมต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสอดคล้องกับงานวิจัยของก้าลรุ่ง เก่า บริบูรณ์ [5] ที่กล่าวว่าเด็กจะเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์นั้น ปัจจัยที่สำคัญคือการปลูกฝังจากครอบครัว ซึ่งเป็นพลังให้เด็กมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

3.4 นิสัยทางการเรียน (X_3) ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิสัยทางการเรียนดี จะมุ่งผลสัมฤทธิ์สูง รู้จักพึงตนเอง กระตือรือร้นและรับผิดชอบ วางแผนได้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล บุญอิมมา

[9] ที่พบว่าพฤติกรรมในการเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลที่เป็นสาเหตุทางตรงต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักศึกษาเป็นอย่างไร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเนื้อ แหล่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนนา กิติทรัพย์กานจนานา [8] ที่พบว่าในสัมภาระเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิสิกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร

3.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการทดสอบเป็นลำดับที่ 5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง ทำให้เกิดความทะเยอทะยาน ความพยายาม ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของประเเมร์ วัฒโนอุปถัมภ์ และคณะ [7] ที่กล่าวว่าความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทัศนคติ และบุคลิกภาพของนักศึกษา

11. ข้อเสนอแนะ

11.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนควรมีนโยบายส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียน จัดวัสดุฝึก เครื่องมือให้เพียงพอ และควรสร้างสัมพันธภาพระหว่างครุภัณฑ์กับนักเรียนด้วยนโยบายครุภัณฑ์เป็นที่ปรึกษาจนนักเรียนจากการศึกษา โครงการครุภัณฑ์เป็นบ้านนักเรียนให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองเรื่องการสร้างแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยข้อค้นพบจากการวิจัย

2. ครุภัณฑ์จัดบรรยากาศในชั้นเรียน ควรมีความเป็นมิตร เพื่อสร้างเจตคติที่ดี ควรเสริมสร้างโน้ตภัณฑ์ที่ดี ควรแสดงออกให้ไว้ ให้ไว้ ให้มีความภูมิใจ นับถือตนเอง และกล้าแสดงออก ควรจัดกิจกรรมฝึกนิสัยทางการเรียน เช่น นั่งสมาธิ ฝึกทำงานให้เป็นระเบียบ ตรงเวลา ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. ผู้ปกครองควรสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรเพื่อให้เกิดความรักความอบอุ่น เกิดมโนภาพแห่งตนที่ดี ควรแสดงออกให้บุตรรับรู้ถึงความคาดหวังของผู้ปกครอง ควรปลูกฝังนิสัยทางการเรียนที่ดี และความตระหนักรู้เรื่องความสำคัญของการเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดี ควรสอนความรู้เรื่องการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ควรให้กำลังใจและสนับสนุนการเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.
2. การศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจและความสนใจที่จะส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.
กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- [2] เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543. จอมปราษณ์ นักการศึกษา : สังเคราะห์ วิเคราะห์และประยุกต์ แนวพระราชดำรัสด้านการศึกษาและการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : ชั้นเชสมีเดีย.
- [3] อุมาพร ตรังศุมป์. 2544. จิตบำบัดและการให้คำปรึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- [4] สีบงษ์ นาคมณี. 2553. อิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพนิชยการตั้งตระนงจิตร.
วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 9(2), 222 - 229.
- [5] ไกลรุ่ง เก่าบริบูรณ์. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาเขตแรงน้อย ลังกัดกรรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [6] ภัทรารวิจิตร มนีประเสริฐ. 2554. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมอุตสาหการคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะนำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [7] ประเเมร์ วัฒโนอุปถัมภ์ และคณะ. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาฯ วารสาร วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกรี.

[8] วันพนา กิติทรัพย์กานุจนา. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพล
ต่อแรงจูงใจไฟลัมณฑ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา¹
วิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

[9] ดวงกล บุญธิมาน. 2549. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล
ต่อแรงจูงใจไฟลัมณฑ์ของนักศึกษาปริญญาโท
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัย
และพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.